

Palestina – Israël

Werkgroep Rijnmond e.o.

Nieuwsbrief
Maart 2020

Vooraf

‘De deal van de eeuw’ noemde president Trump zijn vredesplan voor Israël en Palestina. ‘De ramp van de eeuw’ zegt de jonge Palestijn die het zicht op een betere toekomst achter de horizon ziet verdwijnen. Het onrecht wordt geformaliseerd en gaat voorbij aan een heel volk. Marcel Poorthuis, hoogleraar interreligieuze dialoog aan de Universiteit van Tilburg zegt in een ingezonden brief in Trouw (6 febr. 2020) onder de kop ‘Ook Israël heeft baat bij een compromis’: “Het vredesplan van Trump is voor de bühne en dus tot mislukken gedoemd. Israëls premier Netanyahu is positief, maar heeft nooit afstand genomen van zijn vaders idee. Bij de stichting van de staat Israël stemde zijn vader tegen Ben Gurion, die een verdeling tussen Joden en Arabieren voorstond. Feitelijk heeft Bibi Netanyahu nooit een oplossing voor het Israëlisch-Palestijnse conflict bedacht, anders dan deportatie of economische marginalisering van Palestijnen”. Elders in zijn ingezonden brief wijst hij op het eenzijdige machtsoverwicht van Israël wat geen voordeel, maar een nadeel bij onderhandelingen is. Zeker in de situatie waarbij “.. het staatsgeweld van Israël legitiem wordt genoemd, en het geweld van de Palestijnen terrorisme”. Toch is hij van mening dat ook Israël uiteindelijk gebaat is bij een compromis. Voor de volledige tekst van de brief zie de website www.paisrijnmond.nl.

‘Waar staat U?’

Waar staan wij als Nederlanders die de mond vol hebben van mensenrechten? Welk standpunt gaan onze regering en parlement innemen? En wat doet de EU? Blijven we het eenzijdige machtsoverwicht legitimeren? ... **Laat U informeren!**

Daarom in deze Nieuwsbrief weer veel korte berichten en meldingen die in Nederland meestal niet de krant halen. Ook weer veel ‘links’ naar websites waar u over deze en andere onderwerpen meer informatie kunt vinden. En dit alles met het doel – ook al is het maar bescheiden – bij te dragen aan het tegengaan van onrecht en de onderdrukking van de Palestijnen. Want vrede voor de Palestijnen is immers óók vrede voor de bevolking van Israël. Dat is de inzet van de PAIS werkgroep¹.

In dit nummer o.m.:

- Palestijnse christenen zitten klem in Trumps vredesplan
- 2019 was een vernietigend jaar
- Israëlisch geweld jegens Palestijnen in 2019 in cijfers
- ‘Wat is uw theologische visie op?’. Interview met ds. Mitri Raheb
- ‘For everlasting friendship’, reisverslag ds. Dick Couvée e.a.
- CIDI - monitor propageert omstreden IHRA – definitie van antisemitisme
- ‘Sloop van woningen en verblijfplaatsen’; deel 2 van een eigen reisverslag.

¹ PA-IS; Palestina – Israël / vrede. Een werkgroep van kerkelijk betrokken mensen die via informatie-uitwisseling en het ondersteunen van kleinschalige initiatieven in de regio Rijnmond e.o. wil bijdragen aan bereiken van een rechtvaardige vrede voor de Israëliërs en de Palestijnen. Het accent ligt daarbij op de informatievoorziening over de situatie in de Palestijnse gebieden.

Palestijnse christenen zitten klem in Trumps vredesplan.

Sterker: ze worden niet eens genoemd

Bron: Nederlands Dagblad

Sinds de presentatie van president Trumps 'vredesplan' is er veel gezegd over waarom het niet tegemoet komt aan de minimale verwachtingen en behoeften van de Palestijnen. Eén aspect bleef daarbij buiten beschouwing: de toekomst van de Palestijnse christelijke gemeenschap. Dat schrijven twee pastors uit Bethlehem, Jamal Khader en Munther Isaac.

Dat Palestijnse christenen in het plan onzichtbaar zijn, verbaast niet. Het team achter het plan handelt vanuit een ideologisch perspectief waarin traditioneel grote moeite bestaat met het feit dat christenen een integraal onderdeel vormen van het Palestijnse volk.

Tijdens de presentatie van het plan werd een scheiding aangebracht tussen joden en christenen enerzijds en moslims anderzijds, alsof het hier om een religieus conflict tussen de joods-christelijke traditie en de islam gaat. Die visie mag Trump en premier Netanyahu voor binnenlands gebruik van pas komen, maar met de historische realiteit heeft het niets te maken.

Sprookjesland

In het plan wordt het Heilige Land een soort 'zionistisch sprookjesland' voor extremistische christelijke 'evangelicals' en joden, terwijl de lokale christelijke bevolking onderworpen is aan Israëliëse overheersing. In Trumps visie op Jeruzalem komt de stad onder Israëliëse hegemonie, wordt lippendienst bewezen aan islamitische pelgrims, maar is het Palestijns-christelijke belang onzichtbaar. Iedere garantie ontbreekt dat er een einde komt aan het discriminerende Israëliëse beleid dat al duizenden Palestijnse moslims en christenen heeft gedwongen de stad te verlaten.

Het land rond Bethlehem wordt door Israël ingelijfd. Daardoor blijven Bethlehem en Jeruzalem van elkaar gescheiden en verliezen veel van onze geloofsgenoten het land waarop ze generaties lang woonden en werkten. Dat is een directe aanslag op de ontwikkeling en aanwezigheid van de christelijke gemeenschap in de geboorteplaats van Jezus Christus met haar ononderbroken traditie van tweeduizend jaar.

Voor Palestijnse burgers van Israël - onder wie de 150.000 christenen in belangrijke gemeenschappen als Nazareth, Haifa en Jaffa - is de toekomst ongewis. Het plan erkent alleen hun 'burgerrechten' en laat iedere verwijzing naar gelijke politieke rechten achterwege. In de beruchte Israëliëse wet op de natiestaat wordt bepaald dat 'Israël de natiestaat is van het Joodse volk'; alléén het Joodse volk. De wet maakt Palestijnen, moslims en christenen, tot tweederangsburgers in hun eigen land.

De 'Staat Palestina' die in het plan wordt voorzien, is niets meer dan een autonoom gebied onder Israëliëse controle. Zelfs een lucht- of zeehaven die de staat met de rest van de wereld zou verbinden, ontbreekt. Ook het bevolkingsregister blijft onder Israëliëse controle.

Palestijnen in VS

Als het Amerikaanse team de moeite had genomen naar de situatie te kijken van de bijna 500.000 Palestijnen in de VS (van wie ongeveer de helft christenen), dan zou het weten dat de duizenden christelijke Palestijnen die graag naar hun thuisland zouden terugkeren daar door Israël van worden weerhouden. Als kerken ontvangen wij constant verzoeken om hulp bij gezinshereniging en bij bezoeken aan familieleden en de heilige plaatsen. Israël blokkeert de aanvragen, soms onder verwijzing naar 'veiligheidsredenen' die geen enkele werkelijke democratie als zodanig zou bestempelen. In de loop der jaren hebben we het ene na het andere gezin noodgedwongen Palestina zien verlaten om zich in het buitenland bij familie te voegen; de enige manier om samen te zijn.

Wij vrezen dat dit onze laatste kans zou kunnen zijn om een levensvatbare christelijke aanwezigheid in het Heilige Land te behouden. Het feit dat het evangelische kamp rond Trump onze aanwezigheid en stem

blijft negeren teneinde de eigen eindtijdphantasieën te vervullen - en daarmee de christelijke aanwezigheid op het spel zet - is in strijd met de geest van het evangelie dat het beweert te verdedigen.

Misbruik

Trumps 'vredesplan' negeert het internationaal recht en andere elementaire spelregels, en heeft niets te maken met het stichten van vrede. Het verdiept en bestendigt juist een situatie van onderdrukking en rechtsongelijkheid die haaks staat op vrede. Het stichten van vrede is een zegen van God; onderdrukking is een zonde.

Zowel Israëliische als Amerikaanse functionarissen misbruiken de Bijbel om onrechtmatig beleid te rechtvaardigen, inclusief het koloniseren en inlijven van bezet gebied. Dat geldt onder internationaal recht als een ernstige misdaad. Het is belangrijk dat alle goedwillende en vredelievende stemmen zich laten horen en het onrecht een halt toeroepen. Laten we, nu Trump de kwestie-Palestina heeft teruggebracht op de voorpagina's, van de gelegenheid gebruikmaken om een rechtvaardige en duurzame vrede te bevorderen waarin de rechten en vrijheid van alle betrokkenen zijn gewaarborgd.

= 2019 was een vernietigend jaar

Voor Palestijnen die in bezet gebied een huis willen bouwen is het nagenoeg onmogelijk een bouwvergunning te krijgen. Velen van hen zijn dus gedwongen te bouwen zonder vergunning en lopen daarmee het risico dat hun woningen worden verwoest. Het aantal woningen dat in Oost-Jeruzalem werd gesloopt, bereikte in 2019 een hoogtepunt. In totaal werden daar **265** gebouwen met de grond gelijk gemaakt. Op de Westelijke Jordaanoever werden, volgens cijfers van **B'Tselem** door de Israëliische autoriteiten nog eens 256 gebouwen vernietigd.

Als gevolg van deze sloop raakten 677 Palestijnen dakloos. Zij werden slachtoffer van een politiek die Palestijnen doelbewust dwarsboomt. Israël wil in Jeruzalem een joodse meerderheid houden door Palestijnse inwoners van de stad het leven onmogelijk te maken. Op de Westelijke Jordaanoever wordt ook nog land van Palestijnen geannexeerd en overgedragen aan Joodse kolonisten.

= Israëliisch geweld jegens Palestijnen in 2019 in cijfers

Bron: **B'Tselem**

- Vorig jaar doodden Israëliische militairen 133 Palestijnen, van wie 28 minderjarig waren. 104 van hen werden vermoord in de Gazastrook,
- Meer dan de helft van de slachtoffers in Gaza gebruikte geen geweld op het moment dat zij werden gedood,
- 31 Palestijnen werden gedood tijdens de demonstraties ten tijde van de 'Mars van de terugkeer', onder hen 11 minderjarigen,
- 60 mensen werden vermoord tijdens aanvallen op Gaza in mei en november, 27 van hen namen niet deel aan geweld ten tijde van hun dood,
- Sajed Muzhar, een 17-jarige medisch hulpverlener, werd doodgeschoten toen hij een gewonde man probeerde te verzorgen,
- Omar al-Badawi (22) werd doodgeschoten toen hij probeerde een brand te doven,
- Abdallah Gheith (15) werd doodgeschoten toen hij probeerde Israël binnen te komen om te bidden in Jeruzalem,
- Ahmad Manasrah (22) werd neergeschoten terwijl hij een familie hielp die op straat werd aangehouden.

➔ In bezet gebied openen Israëliische militairen regelmatig het vuur, worden steden en dorpen gebombardeerd, ongewapende demonstranten neergeschoten en worden mensen beschoten die

geen directe bedreiging vormen. Dit beleid gaat onverminderd door en wordt gesteund door de regering, ongeacht de schade die wordt aangericht.

SIVMO brengt u maandelijks via haar nieuwsbrief op de hoogte over de groepen die we met uw hulp steunen en de meest recente ontwikkelingen in Israël en de Palestijnse gebieden. De Nieuwsbrief ontvangen? Neem dan contact op met info@sivmo.nl of bel 06 – 396 36 115 of 020 – 675 89 25 .

Ons werk steunen? Wordt lid of doneer: NL 06 INGB 0006 1816 25.

B'Tselem

www.btselem.org

Sinds zijn oprichting in 1989 documenteert B'Tselem mensenrechtenschendingen in de bezette Palestijnse gebieden. Het informatiecentrum pleit voor een beëindiging van de bezetting en wil dat bereiken door het geweld, onrecht en onteigening dat met de annexatie samenhangen naar buiten te brengen. B'Tselem publiceert rapporten, statistieken, videomateriaal, ooggetuigenverslagen, voert publiekscampagnes en geldt als een van de meest betrouwbare en solide bronnen van informatie als het gaat om de mensenrechtensituatie in bezet Palestijns gebied.

24 februari 2020

www.rightsforum.org

CIDI-monitor propageert omstreden IHRA-definitie van antisemitisme

In zijn onlangs gepubliceerde 'Monitor antisemitische incidenten 2019' gebruikt en propageert het CIDI de omstreden IHRA-definitie van antisemitisme. Organisaties als NGO Monitor en het CIDI zelf maken dankbaar gebruik van die definitie om critici van Israël te beschadigen en monddood te maken.

Met de trefwoorden 'recordaantal' en 'explosieve toename' heeft het CIDI op 17 februari 2020 zijn jaarlijkse 'Monitor antisemitische incidenten' over 2019 gepubliceerd. In ruim dertig jaar 'werd nog nooit zo'n hoog aantal geregistreerd', [meldde het CIDI](#). Veel media, waaronder de [NOS](#), namen dat klakkeloos over.

De bewering 'nooit zo'n hoog aantal' werd al gauw [in twijfel getrokken](#). Tussen 2002 en 2006 had het CIDI immers zelf hogere aantallen incidenten [gemeld](#). Op de betrouwbaarheid en zeggingskracht van de cijfers van het CIDI komen we in een volgend artikel terug.

Gerald Steinberg, voorman van de opruiende Israëlische organisatie NGO Monitor, greep de CIDI-monitor intussen aan om The Rights Forum en andere 'NGO's die doen alsof ze mensenrechten steunen' van antisemitisme te [betichten](#). → Lees het volledige artikel via deze link:

<https://rightsforum.org/nieuws/cidi-monitor-propageert-omstreden-ihra-definitie-van-antisemitisme/>

Ds. Mitri Raheb schreef vele boeken o.a. *Ich bin Christ und Palästinenser* en *Geloven onder bezetting Een Palestijnse theologie van verzet en hoop*, is mede voorganger in de Evangelisch Lutherse Kerk te Beit Sahour en goede kennis van de Rotterdamse Pauluskerk. **Een interview met hem.** Bron: Cornerstone; Sabeel Jeruzalem

Wat is uw theologische visie op de Bijbelse teksten die worden gebruikt om zionisme en de onderdrukking van de Palestijnse bevolking te rechtvaardigen?

In de eerste plaats is het voor mij cruciaal een theologie te ontwikkelen die niet een antwoord is op christelijk zionisme. Mijn theologie beoogt een reactie te leveren op de ervaringen van ons volk en de Bijbelse context. Dus ik zou nooit een reactieve theologie willen ontwikkelen.

De voorbije 35 jaar heb ik mij toegelegd op een pro-actieve theologie. Wij zullen onze eigen geschiedenis moeten vertellen. Het helpt ons volk geen stap verder om voortdurend op de verhalen van anderen te reageren.

Voor de eerste Intifada (1987) studeerde ik in Duitsland. Zes maanden later keerde ik naar Palestina terug, de Intifada brak los en ik was toen nog niet klaar voor een context als deze. Tijdens die dagen waren ouderlingen en jongeren van ons gevangen genomen en ik ontving brieven van hen uit de gevangenis. Ze hadden hun brieven op dun sigaretten papier geschreven en die gaven mij een nieuwe visie op de Bijbelse teksten. Op een totaal nieuwe wijze begon ik te begrijpen dat de Bijbelse teksten verzetsteksten waren. Die teksten waren vanuit gevangenissen geschreven zoals die van de apostel Paulus, of door schrijvers verbannen naar het buitenland zoals de apostel Johannes en Jeremia in ballingschap of tijdens bezetting. Hun teksten waren als die van ons en dat is exact wat we aan het licht moeten brengen.

Ik ben van mening dat dat het is dat aan het christen zionisme verteld moet worden. We willen niet simpelweg reageren maar wel ons verhaal vertellen en daarmee een nieuwe kijk geven op hoe de bijbel gelezen moet worden. Dit is het Bijbelse land dat in Jezus' tijd was bezet en nu is het weer bezet. Wij Palestijnen ervaren dit zodoende beter en dan wie dan ook.

→ Voor de volledige tekst van dit interview, zie www.paisrijmond.nl.

‘For everlasting friendship’

Op 29 oktober 1993 plantte Kees Thieme namens de Pauluskerk in Rotterdam een olijfboom bij de Lutherse Kerk van Beit Sahour bij Bethlehem. Deze olijfboom, die inmiddels fors is gegroeid, symboliseert de niet aflatende vriendschapsrelatie tussen de geloofsgemeenschappen van de Pauluskerk en de Lutherse kerk daar. Een relatie die tot op de dag van vandaag bestaat en in november 2019 nog eens is herbevestigd tijdens een bezoek van ds. Dick Couvée van de Pauluskerk aan de kerk en naastgelegen school in Beit Sahour. Samen met anderen ervoer Dick opnieuw de knechting die het Palestijnse volk ondergaat en wat dit voor hen, waaronder ook veel christenen, betekent. Een verslag van dit bezoek treft u aan op de website van de PAIS werkgroep, www.paisrijmond.nl.

Het slot van dit verslag zegt: *“We staan aan de rand van Bethlehem. Tegenover ons de oprukkende stad van Jeruzalem. Voor ons een groene, bosrijke vallei. Het is de enige plaats, waar de mensen van Bethlehem nog kunnen komen om zich op de vrije dagen te ontspannen in het bos. Vlakbij ons houdt de muur op. Hier een tien meter hoog hek omwonden met dikke rollen scheermesjesprikkeldraad, overal camera's. Vijfhonderd meter verderop in het groen eenzelfde beeld. Het komende jaar zal het gat worden gedicht. Dan is heel Bethlehem dicht, en fysiek van de rest van de wereld afgesloten. Dat beeld gaat me door merg en been. Een beleid van bezetting, separate, annexatie en apartheid, al jaren lang. Een heel volk, dat wordt weggedrukt. Hoelang nog, voor de wereld ingrijpt? Ik ben blij, dat we met onze Palestijnse vrienden en vriendinnen een basis hebben gelegd voor verdere samenwerking de komende jaren. Wie weet, een bijdrage aan vrede en gerechtigheid in dit hele gebied.*”

Ik ben Jan en Wim zeer dankbaar voor hun goede gezelschap tijdens de reis en hun inzet. De zogenaamde tweestaten-oplossing is allang een gepasseerd station. Het gaat erom, dat beiden, zowel Palestijnen als Israëli's, zullen gaan zeggen: "This is my land, our land". Al was het alleen maar, omdat heel de aarde "des Heren" is.

Dick Couvée

→ Voor de volledige tekst van dit verslag zie www.paisrijnmond.nl.

Sjoemeldadels: witwassen tot 'Nederlands product'

Om de werkelijke oorsprong te verhullen worden dadels omgekat tot 'Nederlands product'. Daar is voor nodig dat de geïmporteerde dadels in Nederland worden bewerkt – gewassen, gesorteerd en/of verpakt. Wordt daaraan voldaan, dan mag een product volgens de wet een Nederlandse streepjescode aannemen, en mag informatie over de oorspronkelijke leverancier en plaats van herkomst achterwege worden gelaten.

Langs deze sluiproute belanden producten uit de illegale Israëliische kolonies in de Nederlandse schappen. De dadels worden vermoedelijk als 'Made in Israël' geïmporteerd. Zo wordt namelijk geprofiteerd van handelsvoordelen onder het EU-Israël Associatieverdrag. Eenmaal in Nederland wordt 'Made in Israël' vervangen door 'Made in Holland'. De werkelijke plaats van herkomst – bezet Palestina – blijft in beide gevallen ongenoemd

www.docP.nl

De sloop van woningen en verblijfplaatsen in Israël/Palestina

Een verslag op basis van eigen waarneming – **deel 2**

In mei 2019 is een lid van de PAIS werkgroep meegegaan met een reis van **Christian Peacemaker Teams** (CPT). Een internationale groep; een Palestijnse, enkele Canadezen, een Amerikaan, een Tsjech en twee Nederlanders. We hebben veel plaatsen bezocht waar Palestijnse huizen gesloopt zijn en worden. Een aantal plaatsen laat ik passeren en geef een indruk van het aangedane leed.

In de Negev leefden Bedoeïenen vroeger in een begrensd gebied met hun dieren, waaronder kamelen en verbouwden ook naar mogelijkheden van de natuur gewassen (graan en tomaat). Zij hebben zelfs in de tijd van het Ottomaanse regiem belasting moeten betalen, waar nog papieren van zijn. Deze papieren worden door Israël ongeldig verklaard omdat het sinds 1948/1967 als Israëliisch gebied wordt beschouwd.

Araquib

We hadden een ontmoeting met Aziz en zijn familie. Hij vertelt dat Israëliërs zijn land met gif hebben bespoten, waardoor er niets verbouwd kon worden. Het gehele dorp is inmiddels 142 keer door bulldozers vernield, zij het met respect voor de begraafplaats. (nb: er heeft sinds ons verblijf daar opnieuw een vernieling plaats gevonden) Er wonen nu nog zo'n 20 families. Volgens officiële cijfers wonen er 65.000 mensen, maar door mensen in het veld wordt dit aantal op zo'n 110.000 geschat.

Aziz is een man met een sterk karakter, standvastig en veel ervaren leed. Zijn mensen zijn voortdurend van het land getrap. Zijn huis is gesloopt en hij woont en slaapt met zijn vrouw en twee kinderen in een busje. De kamelen mochten er ook niet meer blijven, die moesten naar een speciale boerderij. Aziz vertelt, samen met de gids, dat er geen rechten zijn voor zijn mensen en er geen rechten zijn voor het land (papieren zijn ongeldig verklaard en ze krijgen geen vergunningen). De Israëliërs komen wel met plannen, maar dan precies in hun gebied, terwijl er elders nog ruimte is. Alles is er op gericht dat er een joodse staat komt. Met de administratieve wet die voor de Israëliërs wordt gebruikt, terwijl de militaire wetten hier voor de niet-joden gelden. Wat is dit? Fascisme? Aziz's passie en moed is de belichaming van de strijd van zijn volk, de Bedoeïenen, om te overleven.

Het systeem is zo ingesteld dat niet-joden ervan afzien om zich te vestigen en daarmee een lagere kwaliteit van leven hebben dan de joden. Een echt hartverscheurend verhaal.

Um Al Khair

Daarna zijn we naar Um Al Khair gereden. Tarek, een man van 24, die zijn universitaire opleiding heeft gedaan, is bij zijn familie gebleven. Wij horen weer verhalen aan van pesterijen. Zijn broer heeft een aanval van een fanatiekkeling moeten bekopen met een lichamelijke beschadiging en ook gevolgen voor zijn psyché; hij zit de gehele dag bij het hek. Zijn moeder was haar ezel kwijt en zag die met het zoeken bij de settlers in de tuin staan. Toen ze in het settlement naar binnen ging werd zij aangevallen en zelfs beschoten. Toen de ambulance moest komen, was de politie er pas na 25 minuten. Bij thuiskomst van een andere broer was zijn huis ineens gesloopt. Zijn vrouw en kinderen zaten huilend er naast. Elders werd een douche geruimd omdat die werd gezien als een plek van waaruit een nabijgelegen settlement kom worden beschoten. Hij laat de satellietbeelden zien van het gebied met de Israëliëse masterplannen, waarop de vroegere winter- en zomerplek van de Bedoeïenen met hun dieren zien. Op de kaart is het huidige, nieuwgebouwde settlement te zien en het masterplan voor verdere bebouwing. Het masterplan toont de gedachte inkapseling van hun gebied. Er blijft slechts één opening om hun gebied te kunnen bereiken. Want het gaat niet om integratie. Alles is gericht op verdrijving.

At Tuwani

Ook hier hebben de mensen hun strijd tegen het stelen van hun land en de voortdurende druk die de Israëliëse regering op hen uitoefent om het gebied te verlaten. We komen bij het huis van Basil. Hij heeft geen werk, maar als afgestudeerd jurist probeert hij samen met dorpsgenoten om voor hun belangen op te komen. Maar de overmacht van de autoriteiten en de pesterijen van de kolonisten uit de nabijgelegen settlements is te groot. Hij maakt een gelaten indruk en is niet optimistisch. Hij voelt zich in de steek gelaten door het recht en de wereld.

Heuvels van Hebron

Aansluitend wandelen we in de heuvels van Hebron. Een mooi gebied, weinig gras, een schaapherder met zijn kudde trekt aan ons voorbij. We passeren een 'outpost' (een tijdelijke opstal van kolonisten als start van te confisqueren gebied voor de bouw van een nieuwe nederzetting) met een militaire post, die hen beschermt. We lopen zo'n driekwartier. We zien in de verte de Palestijnse vlag hangen. Daar is de rest van de groep die alvast ons kampement heeft ingericht. De temperatuur is heerlijk.

Eén van de jongeren verteld zijn verhaal. Hij werd door een groep soldaten aangehouden voor activiteiten rond een grot. Hij werd dagen vastgehouden en ondervraagd. Daardoor heeft hij een aantekening opgelopen, waardoor het weer moeilijker wordt om werk te vinden.

De groep, een jongensclub van rond 20 tot 25 personen, heeft een gemeenschappelijke plek en hier vertellen zij hun verhalen aan toeristen. Om ongeveer 19.45 uur wordt het donker, maar door de maan is het er prima. Ze hebben een bestaande grot verbeterd met een keukentje en een toiletcabine staat buiten de grot. Eén van de moeders heeft voor het eten verzorgd: een soepje, een warme maaltijd bestaande uit rijst aangemaakt met een heerlijke saus, een flink stuk vlees en een salade. We kunnen daar ook nog brood bij krijgen.

Een heel stuk later op de avond wordt ons nog een dessert gebracht: koffie met koeken. Uitstekend. We zitten gezellig wat te kletsen, de jongeren beginnen onder leiding van Julian, die kan 'rapen', een ritme en melodie te oefenen. Wanneer dat is gelukt gaat hij daarbij rapen. Het lukt hun aardig iets ten gehore te brengen.

De volgende ochtend zingen we met elkaar het lied: 'Morning has broken' van Cat Stevens. Zo wordt er gelukkig nog iets positiefs aan het leven gegeven.....

Kale vlakten worden door de Israëliërs in gebruik genomen voor de Israëliërs, zonder een oplossing voor de bewoners, de Palestijnen.

De Stichting “Mijn Thuis” wil hulp bieden aan Palestijnen in de vluchtelingenkampen in Libanon. Dit doel is uitgewerkt in de volgende meer concrete doelstellingen:

- scholing bieden aan kinderen (weeskinderen) en, waar mogelijk, hun ouders van Palestijnse afkomst in de vluchtelingenkampen in Libanon;
- bemiddelen, zowel in woord als financieel;
- bij het verkrijgen van hulpmiddelen voor ernstig zieke of gehandicapte Palestijnen in dezelfde vluchtelingenkampen;
- andere hulp bieden, in welke zin dan ook, mits gebaseerd op vreedzame bedoelingen; hierbij valt te denken aan bemiddeling in arbeidsrelaties, opzetten van eigen, kleinschalige bedrijven, e.d.;
- meewerken aan bekendmaking in Nederland van het onrecht dat het Palestijnse volk sinds vele jaren wordt aangedaan.

De stichting steunen? Zie de website www.mijnthuispalestina.nl .

→ **Bezoek de sites van organisaties die zich inzetten voor de vrede in Israël en Palestina.**

- www.rightsforum.org
- www.sivmo.nl
- www.tentofnations.org
- www.nswas.nl
- www.yashebron.org
- www.dci-palestine.org
- www.vriendenvansabeelnederland.nl
- www.docP.nl
- www.kairos-sabeel.nl
- www.planteenolijfboom.nl
- www.unochaopt.org
- www.jewishvoiceforpeace.org
- www.heroesforpalestinianrefugees.nl

- www.cpt-nl.org
- www.breakingthesilence.org.il
- www.palestinasolidariteit.be
- www.mijnthuispalestina.nl

Een *Ander* Joods Geluid

vóór Israël en Palestina, tegen bezetting en geweld

www.eaig.nl

Zie ook www.paisrijnmond.nl , de website van de werkgroep. Naast de **Nieuwsbrieven** staan op deze site actualiteiten, een agenda, verwijzingen naar organisaties en artikelen met achtergrondinformatie over de Palestijnse kwestie. **De Nieuwsbrief ontvangen?** Meldt u aan: paiswerkgroeprijnmondeo@gmail.com .

PAIS steunen? Wilt u het werk van de PAIS werkgroep steunen, maak dan uw bijdrage over op bankrekening NL 17 INGB 0005 45 0726 t.n.v. DC Pauluskerk, met vermelding PAIS.

Colofon

paiswerkgroeprijnmondeo@gmail.com

www.paisrijnmond.nl

<http://nl-nl.facebook.com/pages/PAIS-Rijnmond/204684222896052>